

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra Jærnet

Citation: Kidde, Harald: "Jærnet", i Kidde, Harald: *Jærnet*, udg. af Knud Bjarne Gjesing ; Thomas Riis , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, isamarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1990, s. 256. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde04ny-shoot-idm140608065615360/facsimile.pdf> (tilgået 17. april 2024)

Anvendt udgave: Jærnet

og Kouge – han om hvis Død de daglige Bønner var opsendte af dem, der måtte dø ved ham og ej kunde leve uden ham – fra Tistedalens Nattevagt gennem de tvende Måneders og hundrede Miles Sne til Gråmunkholmens Krypt og dér se Gravlåget omsider skydes til over ham, omsider skjule ham for den Jord, som han havde åbnet og tilstøt gjort for sit Folk ...

Og siden – det nye Tog op ad Trappen, de *andre* Otte, Arvtagerne af den Pligt til Storhed, som de første efterlod som eneste Arv – ja »Karolinernes Gængere«, de nye Børn af »Bjærget« ... :

Unge Claës af Adelstierna, Huldas Fæstemand, og Leopold, hendes tredjældste Broder og Claës'es Pollux, de sank jo Side om Side for »tjursækkungens« Fod, ved Svensksund! på Admiralskibets blodige Dæk som på Drottningholms spejlende Gulve hans »jeunes et chères routes« ... Unge Claës døde på Stedet, smilende, hvid og anstandsfuld som han havde levet – så skønt et Lig ... Og i hin Høstmåned udenfor Vaxholm, på de åbne Galejer og Kanonslupper, uden Lægetilsyn og Føde, i Bien på at Kongen i egen høje Person skulde finde Tid til at føre Tropperne til Stockholm, til Triumftøget efter de tilsatte 50,000 Mand og 24 Millioner Speciedaler og den urykkede Grænse, forblodte og forfrøs Leopold af sine Sår.

Og en sen Novemberaften stønede Trappen hier under de tvende Kister på Noahs Ryg: Slægtens Tjener, Noah van Drougge, Sønnen af de gamle Vallonsmede, Louis de Geers Følgesvende, der nu bjærgede Høsten af sine Fædres Sæd i »Bjærget«s Grund ...

»Dødsbæreren« – hvert Barn vidste, at det var Noahs Navn, og at Navnet var fortjent!

At han ad denne Trappe i 1806 havde båret Rurik af Jacobschöld hjem: fra Stralsund, fra hint »Straffetog« mod den store Usurpator, der endte med svensk Pommerns Tab og Hælften af svensk Ungdoms Undergang i Sot og Savn.

At han i 1807 hjembragte Christoffer fra Oravais, der skænkede Sverrig den hårdeste af alle dets Frede: det ganske Finland tabt!

Og i 1813 Marcus fra »Folkeslaget« ved Leipzig, fra de 100,000s Ligdyng, som kronede tyve Års Krige.

Og endelig, i 1813, hjemførte den ældste af Jacobschölderne, Gomer, fra Glommen og Onstasund, fra Krigens sidste, forvildede Kugle ...

Men endnu stedse vandrede Noah, Dødsbæreren, med sit lange